

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal takke for opfordringen til at få spørgsmålet afklaret hos udenrigsministeren; den opfordring vil jeg følge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1341

18) Til socialministeren af:

Villy Søvnal (SF):

»Er ministeren af den opfattelse, at en ung bistandsklient, der arbejder i et socialt projekt (f.eks. Sidegadeprojektet), arbejder for sin kontanthjælp?«

Villy Søvnal (SF):

Der er jo sådan, at de billeder, man bruger i en offentlig debat, ofte bliver bestemmende for debatten.

I forbindelse med diskussionen om kontanthjælpsmodtageres pligt til at gøre noget for noget – et princip, SF i øvrigt deler – bruger socialministeren et billede af en bistandsklient, der ligger ned på ryggen og spiller guitar, mens solskin og øl nydes.

Jeg har på den baggrund fået en del henvendelser og skal sige til socialministeren, at der er mange, der opfatter det som et fornærmende og utidssvarende billede, al den stund vi allerede i en årrække har haft en aktiveringslov, der siger »noget for noget«.

Jeg vil spørge socialministeren, om de projekter, som unge deltager i, f.eks. Sidegadeprojektet i København, med at lave spisesteder, med at lave bad for mennesker, der ikke har et bad, med at lave mor og barn-steder, hvor enlige mødre har mulighed for at mødes, i socialministerens begrebsverden opfattes som arbejde?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Svaret er klart og entydigt: Ja.

Villy Søvnal (SF):

Det var jo et meget klart svar.

Anden næstformand (Henning Grove):

Det er rart, når spørgsmålene går stærkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1318

19) Til arbejdsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Har ministeren på EU-arbejdsministermødet den 27. marts 1995 under forhandlingerne om arbejdstagerdirektivet tilkendegivet, at Danmark kan acceptere en obligatorisk karenstid?«

Skriftlig begrundelse

Et flertal af partierne i Folketingets Europaudvalg har efter udvalgets møde fredag den 25. marts 1995 meddelt pressen, at flertallet opfordrede arbejdsministeren til at søge nyt mandat i sagen om arbejdstagerdirektivet.

Ministeren sagde til pressen, at hun ikke inden arbejdsministermødet den 27. marts 1995 ville søge nyt mandat.

Ministeren tog derfor til arbejdsministermøde i EU uden nyt mandat og havde alene et forhandlingsmandat fra et møde i Folketingets Europaudvalg den 16. september 1994. Dette mandat var efter flertallets opfattelse ikke dækkende for den nuværende situation.

Ifølge DA Information – DA International 3/95 – var der på ministermødet forslag om indførelse af en obligatorisk karenperiode: »Den danske arbejdsminister støttede på mødet kravet om en obligatorisk karenperiode af kortere varighed«. Det må naturligvis undersøges, hvor lang en obligatorisk karenperiode ministeren har forpligtet Danmark på.

I denne periode har et udenlandsk firma, der udstationerer ansatte i Danmark, ret til ikke at overholde danske overenskomster. Dermed vil der heller ikke kunne konfliktes imod et udenlandsk firma, som påberåber sig EF-direktivet, og dermed udgør direktivet et indgreb i konfliktretten her i Danmark. Dette er i modstrid med ministerens mandat, der klart gik ud på, at konfliktretten skal sikres fuldt ud.

Ministeren har efter ministerråds mødet den 27. marts 1995 sagt til pressen, at hun nu vil søge nyt mandat, og det er naturligvis klogt. Men spørgsmålet er, om ministeren allerede ved sine udtalelser på ministerråds mødet har forpligtet Danmark og dermed reelt ikke søger nyt mandat, men derimod efterfølgende godkendelse af de skridt, som ministeren har taget uden at have mandat til det.